

Π. — Ξέρω, παπαγάλο,
ἀλλ' ὅμως μάθε κι' ἄλλο

πῶς σὸς γλῶσσα δὲν ἔκαναν γραπτὴς καὶ διὰ γλώσσης
ἐπάνω σ' τὰς σημαντικὰς τοῦ Δ' Αἰφρονταλ δηλώσεις.

Φ. — Βρὲ τί μοῦ λές;... μῆτε κι' αὐτὸ δὲν τῶκαναν ἀκόμη;
Π. — Ἐγὼ τοῦλάχιστον γι' αὐτὰς δὲν ξέρω καμμιὰ γνώμη
μῆτε τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, μῆτε τοῦ Παπαφλέσσα...

Φ. — Νομίζω πῶς δὲν εἶχανε σὴν σήμερα τὰ μέσα.
Π. — Γιὰ νὰ μὴ μείνη σὸς λόγιον πολεμιστοῦ προγόνου
εἰς τὰς δηλώσεις κανενὸς πολιτικοῦ Βαρώνου,
σημαίνει πῶς δὲν ἔβγαζαν καὶ τὸτ' ἐφημερίδες
γιὰ ν' ἀκονίζωνται σοφῶν διπλωματῶν γραφίδες.

Φ. — Πῶς διάβολο! περνοῦσαν χωρὶς ἐφημερίδα,
καὶ πῶς ἐνθουσιάζοντο κι' αὐτοὶ γιὰ τὴν πατρίδα,
καὶ πῶς μ' ἔμπορῶσαν νάχουνε φρονήματα γενναῖα
χωρὶς νὰ βλέπουν ἐντυπα τῆς ἐποχῆς τὰ νέα;

Π. — Ἀληθινά, βρὲ Φασουλῆ, θαυμάζω κι' ἀπορῶ
πῶς εἴμπορῶσαν αἰσθημα νὰ δεῖχουν φλογερῶ
χωρὶς μὲ πρακτικὰ Βουλῶν κι' ἐκείνοι νὰ τυρβάξουν
καὶ δίχως ἀναγνώσματα ποτὲ τῶν νὰ διαβάξουν.

Φ. — Γιὰ συλλογίσου τί μαρὰ καὶ τί κουτοκρατία!...
δὲν ἐσοκάζοντο ποτὲ
νὰ μάθουν ἂν οἱ Βουλευταὶ
θὰ πᾶν σ' τὸ Βουλευτήριον νὰ κάνουν ἀπαρτία.

Π. — Φαντάσου τί κατάστασις, ἔγαπητὴ μου Κόμη,
ποῦ μῆτε ταυτοκτιητὰ δὲν εἴχευαν ἀκόμη.
Φ. — Ἐπιθυμοῦσα νὰ ξερα, πομπὴ τῆς οἰκουμένης,
ἂν ὁ Βλαχάβας ἐπαίξε καμμιὰ φορὰ λὸν — τέτυνος.

Π. — Κανέναν σπέρτριαν, Φασουλῆ, καὶ τ' ἐντέλειαν ὄρατος.
Φ. — Θαρρῶ πῶς ἐπαίξε φούτ — μπῆλλ ὁ Ρήγας ὁ Φερρατός.

Π. — Βρὲ τί μοῦ λές; ποῦ τῶμαθες;
Φ. — Τὸ ξέρω, ξυλοχέρη.

Π. — Κι' ὅμως κανεὶς ἱστορικὸς γι' αὐτὸ δὲν ἀναφέρει.
Φ. — Ἐν τούτοις ἔχω νὰ σοῦ πῶ σπουδαῖα, μπεχλιδάνη,
γιὰ τὸν Ἀνδρούτσου...

Π. — Λέγε μου...
Φ. — Μὲς σ' τῆς Γραβιάς τοῦ Χάνι
'μλοῦσε σ' τοὺς συντρόφους του τὰ Γαλλικὰ φαρὰ
καὶ τὰ νερά τοῦ σ' στήνη νὰ πίνου τοῦ Βισοῦ.

Π. — Ἀλλ' ὅμως κι' ὁ Νικηταρὸς ἐκείνου κάπου κάπου
ἔσταλλε νόταις Γαλλιστ' σ' τὴν Πύλη τοῦ Σατραπόου.

Φ. — Τῆς ἱστορίας φαίνεσαι γνώστης βαθῶς καὶ σὺ.
Π. — Γι' αὐτὸ τὸ κοπιμμένο σου σ' εὐχαριστῶ, μερὰ.

Φ. — Ἀλλ' ὅμως ξέρω Περικλῆ, κι' ἐν ἄλλο σπουδαιότερον
κι' ἱστορικὸς νεότερον,
πῶς ἔρχονται μετὰ μικρὸν οἱ τόσον ἀφανεῖς
καὶ τόσον ἀπολιτιστοὶ καὶ τόσον ἀγενεῖς
νὰ θοῦν τὸν τρόπον ἡμῶν τῶν ἐξευγενισμένων
καὶ νὰ μᾶς φτύσουν παμπφφαί μετὰ πολλῶν ἐπ' αὐτῶν.

Π. — Ξέρω κι' ἐγὼ, βρὲ Φασουλῆ, πῶς θὰ δουλέψῃ ξύλο.
Φ. Ἀληθεῖα, βρὲ, δὲν μ' ἔβειρες σ' τὸ περασμένο φύλλον.

Πανηγυρὶς εὐλόλου κι' ἐγκρίτου διδασκάλου

Γραμμάτων μᾶς ἐκάλεσε πανηγυρὶς μεγάλῃ
καὶ γεραρῶς διδασκαλὸς καλλιστεφῆς προβάλλει.
Σοφῶν μεγάλων μαθητῆς ἐλάτρευσε τὰ γράμματα...
καλεῖται Μιστριώτης,
καὶ τὸν γεραίρουσιν σήμερα καὶ τὸν φιλοῦν γεράματα
καὶ σφιγγήλῃ νεότης.

Γι' αὐτὸν ἡ λύρα συνηχεῖ
κι' ἔμοῦ τοῦ παπαρδέλα...
σαράντα χρόνων διδαχῆ
δὲν εἶναι παῖξε γέλα.

Σαράντα χρόνους πέρασε μ' ἀρχαιολάτρου μένος
καὶ τῆς πατρίδας ἀρετῆς ἐδίδαξε τὸ σθένος.
Σαράντα χρόνους πέρασε μὲ πολυφράξου στόμα
καὶ λιγυρῶς ὀρθῶνεται κι' ἐνθουσιῶν ἀκόμα.

Τὶ πανηγύρι τοῦκαμαν ἀλήθεια ζηλευτῶ,
καὶ τῶν Μουσῶν τὸ τέμενος ἐπέστειφε κι' αὐτὸ
διδασκαλικῶν εὐγλωττων, χρηστῶν, ἐνθουσιῶδῶν,
ποῦ τόσους ἐγαλούχησε μὲ κόσμον ἰδεώδη.

Κι' ἐγὼ μεγαλυνάρια στομῶλος ἀπαγ γέλλω
σὲ μαχητὴν ἀκούραστον, ποῦ δεῖχνη στήθος λάσιον,
καὶ πᾶτα σὴν τὸν ἀπαντῶ μὲ τὸ ψηλὸ καπέλο
θυροῦμαι πῶς ἐξέτασε κι' ἔμνα σ' τὸ Γυμνάσιον.
Ὡς τόσο πάντα σὲ πολλὰς τοῦ βίου περιστάσεις
τὸν διαδόβω μου τράδηξα μ' αὐτὰς τὰς ἐξέτασεις.

Καὶ καμμοῦσε ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εὐχαριστῶ θερμότερα τὸν ἀγνωστὸν μου φίλον
δι' ὅσην τρέφ' ὑπόληψιν εἰς τοῦ Ρωμηοῦ τὸ φύλλον.

Τρέξε νὰ περιδρομίσῃς, Περικλῆ τοῦ μπεχλιδάνη,
σ' τὸν τρανὸ ξενοδοχεῖο, σ' τὸ γινωστὸ τὸ Συντριβάνι,
σ' τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλεῦς αἰξῶν πέντε σ' τὰ Καυτεῖα,
ποῦναι κοσμοφαινοῦμένο κι' ἔχει τόση πλατεῖα.
Τὶ σὰς λέει κι' ὁ λαμπρὸς ἀρχιμαγιστὸς Τριφύλλης...
ἔμπερος μαγειρικῆς νεωτάτης καὶ ποικιλῆς.
' Ἄμμ' κι' ἐκεῖνος ὁ Λιακάκος τί σὰς λέει, συμπολιτα...
ἔστρελλοῦται τοὺς πελάτας ὅπως τοὺς περμποῦται.
Κι' ἐν κανεὶς δὲν ἔχη κέφι μολὶς μὴ σ' τὸ Συντριβάνι
δρεῖ; γὰς φαγοῦσι θέλωνας καὶ μὴ θὰ κἀν.